

Ali res? Poroča se, da hoče vlada zakonito urediti, da se podpira družine pod orožje poklicanih rezervistov. Pač skrajni čas bi bil, da se to enkrat uredi.

Deželnozbornske volitve na Moravskem so se vršile pred kratkem v znamenju hudega boja. V čeških okrajih so bili voljeni 3 klerikalci in 2 socialisti, v nemških 2 naprednjaka in 1 socialist. Več ožjih volitev je treba.

Volitev v Budvaju na Čekem se je vršila v znamenju strastnega boja med Nemci in Čehi. Volilci so povzročili velike nemire, tako da je moralo večkrat vojaštvo nastopiti. Končno so zmagali v 3 razredu češki kandidati z 99 glasovi večine. Nemci so vložili priziv, kajti Čehi so hudo sleparili. V 2. razredu so zmagali nemški kandidati.

Kronika, Železniški minister je dovolil, da opravljavljajo žene čuvajeve po dnevi službo. — V hrvaškem saboru je prišlo ob otvoritvi do hudih spopadov. Socialisti so raz galerije listke metali, v katerih zahtevajo volilno pravico. — Srbija je izvažala doslej letno 140.000 prašičev. Odkar so ji avstrijske meje zaprte, obrnila se je do Francoske in napravila pogodbo, da preskrbi 160.000 prašičev. Srbski prašiči romajo v pariške železce. — Srbija je najela v Genfu posojilo za 95 milijonov frankov. — Pri občinskih volitvah v Gradcu so zmagali socialisti z 200 glasovi večine. Zanimivo je, da se tega prvaška „Domovina“ veseli. —

„Priatelj“ Italijan. Italijanska vojna uprava si je postavila veliko nalogo, katero bode seveda šele v par letih izgotovila, ker potrebuje zanjo do 400 milijonov denarja. Utrditi hočejo v prvi vrsti avstrijsko mejo. Nadalje bodo ustanovili 6 novih poljskih artiljerijskih polkov, 1 polk havič po 15 cm, 2 nova polka artiljerije za hribe; „alpini“ se bodo pomnožili za 10.000 mož itd. Naš sosed postaja precej neprijeten...

Srbske nakane. Srbija se ni udala avstrijski zahtevi, naj naroči svoje topove pri avstrijskih tovarnah. Naročila je na Francoskem 60 baterij topov za hitro streljanje in 25 baterij topov za hribe. To je veliko in sluti se, da je nakupila Srbija toliko topov za se in tudi za — Črnoгорo. Knez Nikita (pravijo mu tudi Niksistda) hoče imeti „moderno“ armado. Vsekakor postajajo balkanske razmere vedno nevarnejše — za Avstrijo.

Krvava Rusija. Nazadnjaška vlada mori in ubija naprej... Na stotine delavcev, kmetov in dijakov se je obesilo, postrelilo in v Sibirijo odgnalo. Na drugi strani se ponavljajo še vedno nemiri. Posebno pogostoma se vrše roparski napadi. Položaj v državi carja batjuške je nespremenjen...

Naročnike, ki so še na dolgu, opozarjamo tem potom na njih dolžnosti. Prosimo uljudno, naj blagovolijo vsakdo, ki je z naročnino zaoštal, vsaj do decembra dolg poravnati. Z novim letom prične izhajati tednik.

Upravništvo.

Dopisi.

Velika Nedelja, 1. nov. — Res je: potrebno je, da se uboga deca drugega deželne jezika, nemščine, priuči; potrebno je to kakor srednji del voza. Kajti k zadnjemu delu voza vpreči je mogoče le tistemu mujsku, ki piše v „Domovini“, da hočejo „nemčurji“ v Veliki Nedelji šolo do nemškega poduka pripraviti. Mujske ima ojstre kremplje in bi rad gostijo sam užival, drugi pa naj lačni pokrkajo! Povem ti danes za vselej, dopisun „Domovine“, da te primem s „Štajercem“ in ti skratim tvojo narodno suknjico, da bo joj! Nismo „nemčurji“, nočemo svoje mladine ponemčiti, ako zahtevamo nemškega poduka. A ker se naša deca doslej ni priučila potrebne nemščine, zahtevamo to! Nočemo, da bi se naši deci tako slabo godilo kakor se je meni, ko sem služil pri vojaki in nisem razumel niti besedice. Takrat bi dal vso svojo vrednost, ko bi le eno besedico razumel... Ali se vam, narodnjaški gospodje, ne smilijo naši otroci, ko morajo v hudi zimi daleč v Ormuž v nemško šolo hoditi? Zakaj pa smo ubogi farani s krvavimi žulji v tako slabih letinjah tako visoko šolsko poslopje zidali?... Žalostno je pogledati teater, ki nosi napis „na-

rodna šola“. To je lepše, g. kaplan Ozvatič, da se igra burke v šoli? Kaj porečete učitelji k temu? Ali je šola za komedije?... Ti pa, dragi „Štajerc“, pravi prijatelj trpinov, razsvetlaj nas, da bode imela naša mladina boljše kakor smo imeli mi!

Sv. Lenart nad Vel. Ned. Pred leti je našel posestnik in logar A. Kavčič v šumi psička; navzoč je bil tudi V. Lovrenk. Pes se je zasmilil Kavčiču in ga je vzel seboj domu. Črez 3 tedne se je izvedelo, da je pes lastnina Sokove Treze v Zamošanih. Kavčič ji je to naznanil in zahteval za skrb malo povrnilo. Sokovica pa ni hotela od tega nič slišati in tožila Kavčiča, da je psa ukradel. Ormoška sodnija ga je tudi obsodila, ker ni hotela njegove priče zaslišati, na 8 dni zapora. No, Kavčič se je čutil nedolžnega in je šel k dr. Delpinu in res je zmagala pravica ter je bil Kavčič popolnoma oproščen. Govoriti sem slišal, da konja se boj od zadaj, vola od spredaj, hudo baburo pa spredaj in zadaj. Gosp. Delpina pa živi Bog!

Iz Oplotnice, 12. nov. — Znano je, da je hotel naš župnik Rezenšek zvonove cerkve pri sv. Miklavžu prodati; župljani tega niso dopustili, ker je bila cerkev v 17. stoletju zidana in ima tedaj zgodovinsko vrednost. Zdaj dela župnik ednake budalosti in hoče zvonove stare župnijske cerkve v Čadramu prodati. Kaj bodo rekli tisti, ki plačujejo cerkve? Sveda cerkev izgleda že prav žalostno in je grozno zanemarjena. Vse najdeš v njej, fižol in druge stvari; celo fajmoštrova krava je bila že v cerkvi (!) in se je tam obnašala po kravje. To je nečuvno! Krava v cerkvi, v kateri se še Najsvetejše nahaja! V cerkvi je bil tudi star svetnik, katerega si je pa zdaj fajmoštrova kuharica domu vzela; kuharica si pač lahko sme dovoliti. Toliko za danes. Kaj-ne, Rezenšek, moža ki je napisal te vrstice, bi ti pač najraje videl „pendere ex arbore“? Ali — resnica mora na dan! Eden za vse.

Op. ur. Kaj pravi cerkvena oblast k temu? Ali ni škandal, da se pušča krave v cerkev? Ali ni to oskrumba cerkve?

Lembah pri Mariboru. Dragi „Štajerc“! Ko so pokopali našega nekdanjega župnika g. Herga, ki je bil skozi 19 let tukaj, je imel stolni dekan iz Maribora pridigo. Omenil je tudi lepe besede o miru. Res je, rajni gospod je bil miren in se ni vtikal v politiko. Takšni duhovni so bele vrane. Ves drugačen pa je sedanji župnik. Že dlje časa ima med mašo pred oltarjem pridigo. Kakor znano, je bil tukaj nekaj časa vpojojen župnik g. Košar in je pozno mašo daroval. Ali naš fajmošter ga je pričel sovražit, najbrž zato, ker ni prišlo vse v njegovo malho; in g. Košar je moral od tod. Farani so tukaj raztrešeni po hribih; zjutraj morajo živino opravljati ali mleko v Maribor nositi ali doma paziti, da se nesreča ne pripeti; po zimi v hudem smegu morajo brez maše ostati. Lahko bi se temu odpomoglo, ako bi bil kak upokojen župnik tukaj. Tudi duhovni bodo dajali odgovor! Besede mičejo, izgledi pa vlečejo! Kaj pomaga človeku, ako si celi svet pridobi, na svoji duši pa škodo trpi? Celoški škof ima fabriko za sladkor in tudi drugi škofoje so nezmerno bogati. Ljudstvo, predrami in iz klerikalnega spanja! Zakaj se vbogemu samo malo poklenka, bogatino pa celo uro zvoni? Zaradi denarja! Bodi pobožen kot svetniki, pogreb dobiš le po denarju... Pobožen kmst.

Škedenj pri Trstu. V tukajšnji fabriki so taki klerikalci, ki pravijo: vsakega vzame vrag, ako čita „Štajerca“. Torej napreden list čitati, je greh. Ako pa kupiš kvartin ruma za 25 kr. in ga prodaš za goldinar, to pa ni greh. Kaj ne, gosp. prvi šmelcar? Prihodnjič več!

Tržaški naročniki.

Novice.

Res je tako! V svojem listu „Stimmen“ pravi knezoškof dr. M. Napotnik dobesedno: „Mi smo samoumevno proti temu, da se vleče politiko ali volitve na prižnico in v spovednico; opusti naj se tudi vsako osebno polemiko proti kandidatu ali agitacijo za kandidata; pridiga ali poduk v spovednici naj ne bode govor za volilno agitacijo.“ — Tako škofovo glasilo! Ali ste čuli, prvaški

duhovni? Papaž vam je prepovedal, da se vtikate v politiko, vaš poglavar knezoškof stori isto! In vendar moramo skoraj v vsaki številki grajati duhovne, ki zamenjavajo prižnico z gostilno, božji nauk z politiko. Res je, kar piše knezoškof! Ali izdalo ne bode, dokler ne pomeče knezoškof z železno metljo slabe služabnike iz božjega hrama.

„Fihpos“ laže! To pač ni nič novega. To vedó danes vsi pametni ljudje ob bregovih Šave in Drave. „Fihpos“ laže, — to se zastopi samo ob sebi. Ko bi ne lagal, bi se posušil kakor pljunek v vročem solncu. Svoje „backe“ hoče nafarbat, da toži naša uprava „mnogo naročnikov“, ki nočejo lista plačati. Seveda je to laž, kajti doslej tožimo le enega (!) klerikalca, ki je naš list 4 leta dobival, da se je kaj naučil in ki nas hoče zdaj za naročnino opehariti. Take tičke, dragi „Fihpos“ bodemo i zanaprej prijeli za ušesa. Da vzdržujejo ptujski trgovci naš list, je ravno tako podla laž. Povej nam imena, pobožni lažnik! Ali ti mečeš pesek v oči, ti lažeš vedoma in ker so te tisočkrat že pri laži zasacili, ti ljudje tudi ne bi verovali, ko bi govoril — resnico. Ali tega sploh ne znaš...

„Naš Dom“, straniščna priloga „Fihposa“, nam posveti v zadnji številki kar 7, reči sedem notic. Seveda se čutimo zelo veseli, ker nas tako časte in upoštevajo. Ali čudno se nam zdi to-le: v vsaki številki kriče prvaški listi čez nas, porabijo cele strani za boj proti naši stranki, kličejo Boga in hudiča na pomoč, da bi nas premagali; in v vsaki številki zopet pravijo, da nima „Štajerc“ naročnikov, da ga vzdržujejo le trgovci, da je brez moči. Zakaj se pa zaletavate v nas, ako nimamo moči? Pustite nas, kajti brez naročnikov bi morali itak umreti. „Naš Dom“ taji, da bi prvaški denarni zavodi izposojevali denar z 7% obresti. To trditev je sprožil slovenski prvak v ljubljanskem prvaškem listu in mi jo le ponavljamo. Sicer pa smo se prepričali, da je istinita. „Dom“ naj le našteje prvaške posojilnice in naj odkrito pove, da delajo z neznosno visokimi procenti... Nadalje joka straniščna priloga, da smo mi „surovi“. Bog se usmilil! Ako me sreča falot in mi pljune v obraz, naj se mi menda še odkrijem in zahvalim. V politiki se neha deklamacija lepih besed in mi smo navajeni govoriti tako, kakor govori ljudstvo! Pa amea! Sicer pa ve vsak otrok, da je klerikalizem največji pospeševalec surovosti; ravno šnops in neizobraženost rodita klerikalizem in kjer je največ šnopsarjev, tam je tudi največ klerikalcev in največ ubijalcev ter tatov. Tako stoji stvar! Na druge budalosti straniščne priloge ne odgovarjamo, kajti čitatelji „Doma“ so tako neumni, da se sploh rešiti ne dajo!

Zopet nov list! Kakor gobe po dežju rastejo listi iz zemlje. In vsi imajo namen „reševati“ štajersko ljudstvo. „Klepetulja“ v Celju, „Mladoslovenec“, „Nerodni list“, „Kranjski pankert“, „Fihpos“, „Dom“ itd. Zdaj ustanovijo še „Posavsko stražo.“ Res, srečno si, štajersko ljudstvo! Vsak dan te prvaki 99 krat rešijo, čeprav le na — papirju.

„Ljubezan.“ Predzadnja nedeljo so imeli duhovni lavantinske škofoje shod v Celju. Ker so bile vse celjske ulice napolnjene s temi našimi črnimi prijatelji, prašala je neka gospa, kaj to pomeni. Katoliški duhovnik ji je to-le odgovoril: „Nemčurje bodemo v Savinjo pometali!“ To je prvaško-farška „Ljubezan“. Ali ni vreden ta zbessnili far, da bi pošteni možje njega za ušesa prijeli in v Savinjo vrgli??

Iz Spodnje-Štajerskega.

Iz Ptujkega okraja. Z najumazanějšími lažmi se pripravljajo prvaški nasprotniki, da bi osmešili resno delo naprednega zastopa. Vse zgradbe, ki so povzdignile okraj v 2 letih, tako, da se sme pokazati med drugimi okraji, vso delo zasmehujejo ljudje, ki so 20 let za pečo spali in lenobo pasili. Neumni napadi na cementne mostove, strupene kritike cestnih zgradb, vse to dokazuje omejenost prvakov, ki se sicer delajo, kakor da bi požrli modrost z največjo žlico. Zdaj so pričeli med kmeti agitirati, češ: lepo je že vse, ali plačati bode treba velikanske svote! To je navadna laž! Denarno gospodarstvo okrajnega zastopa je izbornol